

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 14-12-20026 לה ויק ספא סלון בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט עמית יריב

לה ויק ספא סלון בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד מוטי דזנה

תובעת

נגד

שי כהן דבי
ע"י ב"כ עו"ד אחז אגם

נתבע

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
1. עסק התקשר עם איש יחסי ציבור למתן שירותי יחסי ציבור (להלן: "יח"צ"). זמן קצר לאחר ההתקשרות, גבה טורא בין הצדדים, והעסק הודיע לאיש יחסי הציבור על הפסקת ההתקשרות. מה הן זכויות הצדדים ומה חובותיהם בנסיבות אלה? בכך עוסק ההליך שלפניי.
 2. התובעת היא חברה בע"מ המנהלת עסק לטיפול ויופי בתל-אביב – יפו. הנתבע הוא איש יח"צ שנשכר על מנת לקדם את עסקי התובעת. בין הצדדים נכרת הסכם התקשרות ביום 1.10.2014 (נספח א' לכתב התביעה), ולפיו תשלם התובעת לנתבע סך 1,000 ₪ לחודש במשך שלושה חודשים. הוסכם עוד, כי ככל שבתקופת ההתקשרות יעלו הכנסות העסק על 100,000 ₪ לחודש, יהיה הנתבע זכאי ל-10% מהיתרה (כלומר – מכל סכום שמעל 100,000 ₪), ומסכום זה יקוזז הסך של 1,000 ₪.
 - כעבור שבועות אחדים, ביום 18.11.2014, הודיעה התובעת, באמצעות בא כוחה, על ביטול ההסכם לאור פרסום שגוי, לטענתה, שביצע הנתבע בנוגע לפריט מסוים שנמכר בבית העסק. במכתב זה (להלן: "מכתב הביטול") טענה התובעת, כי כאשר הודיע מנהל התובעת לנתבע על הפסקת ההתקשרות, החל הנתבע לצעוק צעקות רמות ולהשמיץ את עסקה של התובעת בפני עסקים שכנים ובפני לקוחות.
 - בהמשך, פרסם הנתבע פוסט ברשת החברתית "פייסבוק" ובו ציין כי עסקה של התובעת "יקר מאוד לא שווה את הכסף. האווירה לא נעימה, מדברים אחד עם השני רק רוסית. רובן עובדות מתחילות ללא ניסיון". (נספח ה' לכתב התביעה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 14-12-20026 לה ויק ספא סלון בע"מ

תיק חיצוני:

3. הנתבע טען, כי זמן קצר לאחר כריתת ההסכם, סוכם על העלאת שכרו החודשי לסך של 3,000 ₪ לחודש בשל המאמצים שהשקיע. לטענתו, שיק שמסרה לו החברה חזר בהעדר כיסוי מספיק, ועל כן הגיע לדרוש את כספו. בנוסף, טוען הנתבע כי יש לקזז מכל סכום שייפסק פרמיות שהיה זכאי להן בגין מכירות ללקוחות שהביא לעסק, ושלא שולמו לו.

דיון והכרעה

4. התביעה הוגשה על סך של כ-51,000 ₪, על פי הפירוט כדלקמן:
- א. הפסד הכנסות בגין הפרסום השגוי של הטבעות בסך 18,000 ₪;
- ב. הוצאת לשון הרע – פיצוי לצורכי אגרה בסך 23,000 ₪;
- ג. החזר שיקים בסך כולל של 2,000 ₪ - האחד שתמורתו שולמה, לכאורה, בהעברה בנקאית והאחר שטרם הגיע מועד פירעונו;
- ד. השבת התשלום ששולם לנתבע בסך 1,854 ₪;
- ה. פיצוי בגין עוגמת נפש ונזק לא ממוני – 5,000 ₪.
- אדון בטענות לפי סדרן.
5. הפסד הכנסות בגין פרסום שגוי – אין בדעתי להתייחס להיבטים העובדתיים של שאלת הפרסום השגוי כלל, שכן גם אילו הנחתי שהנתבע התרשל בפרסום מחיר הטבעות (ואינני קובע כי כך הוא), התובעת לא הציגה כל ראיה המאפשרת לכמת את הנזק. תחשיב הנזק בכתב התביעה הוא כוללני, מבוסס על אומדנה שכלל לא ברור מהיכן היא שואבת (וראו לעניין זה ע"א 355/80 נתן אניסימוב בע"מ נ' מלון טירת בת שבע בע"מ פ"ד לה (2) 800). לא זו בלבד שלא הובאו כל ראיות לתמוך בנתון זה, אלא שאף לא הוברר על מה מבוססת אומדנה זו – ועל כן התביעה בראש נזק זה – נדחית.
6. פיצוי בגין עוגמת נפש ונזק לא ממוני – גם לעניין זה, הלכה היא כי תאגיד אינו זכאי לפיצוי בגין עוגמת נפש. הבחירה לנהל עסק במסגרת תאגיד היא בחירה שיש לצדה יתרונות – אולם גם חסרונות. בעניין זה – התביעה בראש נזק זה נדחית.
7. הוצאת לשון הרע – הנתבע אינו חולק על כך שפרסם את הפוסט ברשת הפייסבוק ואינו חולק על תוכנו. אין ספק, שלא זו בלבד שתוכן הפוסט מהווה לשון הרע על פי כל המבחנים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 14-12-20026 לה ויק ספא סלון בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הקבועים בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ח – 1968, אלא שהפוסט פורסם מתוך
2 כוונה ברורה לפגוע בתובעת ובעסקה כדי לנקום את הפסקת ההתקשרות. ברי אפוא, כי יש
3 מקום לפסוק פיצוי בגין הוצאת לשון הרע. לכך יש להוסיף גם את האירוע שאירע בעסק
4 עצמו, שבו גם לשיטתו של התובע (וראו עמ' 27 לפרוטוקול) התנהל דיון שלא על מי מנוחות.
- 5 ייאמר, שפוסט דוגמת הפוסט שפרסם הנתבע על עסק שהיה, עד זמן קצר מאוד קודם לכן,
6 מלקוחותיו, הוא חמור במיוחד בהיותו פגיעה חמורה באמון שבין עסק ובין איש יחסי
7 הציבור שלו. גם כאשר מסתיימת ההתקשרות, וגם אם יש מחלוקת כספית על השלמת
8 התמורה, מצב שבו מי שתפקידו עד לפני רגע היה לרומם את העסק בפני לקוחות
9 פוטנציאליים נוהג ההיפך בדיוק – הוא התנהלות שאינה מקצועית, ויש להצר עליה.
- 10 מכל מקום, אני סבור שיש לפסוק פיצוי בגין לשון הרע. בפסיקת הפיצוי יש להתחשב מצד
11 אחד במעמדו של הנתבע, כמי שהיה חשוף להתנהלות העסק ואמור היה לקדמו, ומצד שני
12 בעובדה שהתובעת לא הביאה כל אינדיקציה לזהות הנוכחים בעסק בעת הפגישה ביום
13 17.11.2014. על כן אני קובע שהפיצוי המגיע לעסק עומד על סך 9,000 ₪ בגין שני האירועים
14 גם יחד.
- 15 **8. השבת תשלומים ששולמו** – התובעת טוענת כי שילמה 3,854 ₪ שלא היה עליה לשלם.
16 מנגד, טוען הנתבע כי סוכם על העלאת התשלום החודשי ל-3,000 ₪, וכי 854 ₪ נוספים
17 שולמו בגין עמלות שהגיעו לו. גם בעניין זה, יש לקבל את עיקר טענות התובעת.
- 18 ההסכם החתום מתייחס לתשלום חודשי בסך 1,000 ₪, לתקופת ניסיון בת 3 חודשים. לא
19 סביר בעיניי, שלאחר פרק זמן קצר כל כך, שבועות ספורים, כאשר ממילא נקבעה תקופת
20 ניסיון, יסכימו הצדדים על העלאת התשלום פי שלושה (!), ולא יעגנו זאת בכתב. כך גם
21 ביחס לטענה להסכמה על תשלום עמלות בגין רכישת מוצרים. על כן הטענה בהיבט זה
22 נדחית.
- 23 הנתבע לא טען כי הוא זכאי לתשלום בגין החודשים שבהם לא הועסק כלל, והחוזה אף אינו
24 תומך בטענה מסוג זה, אלא רק שהוסכם על העלאת התשלום החודשי, ומכאן שעם דחיית
25 הטענה, עליו להחזיר 2,000 ₪ שגבה ולחלופין – ככל שלא נגבו השיקים, עליו להחזירם.
- 26 שונים הם פני הדברים ביחס לסך של 1,854 ₪. אין חולק, כי התובע עבד במשך חודש וחצי
27 – ועל כן הוא זכאי, לכל הפחות, לסך של 1,500 ₪. מששולמו לו 1,854 ₪, ואינני סבור
28 שהטענה לכפייה שהביאה לתשלום הוכחה (ולמעשה – לא ברור כלל כיצד "נאנסה" התובעת
29 לשלם), אזי סכום זה הוא סכום שהנתבע היה זכאי לו, והתביעה בהיבט זה נדחית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 14-12-20026 לה ויק ספא סלון בע"מ

תיק חיצוני:

9. סוף דבר – התובעת זכאית להשבה של 2,000 ₪ ככל שאלה נגבו בפועל, ולחלופין – השבת
השיקים ככל שלא נגבו. בנוסף זכאית התובעת לפיצוי בסך 9,000 ₪ בגין לשון הרע.
10. לאור התנהלותם של הצדדים ומחדלים דיוניים בניהול ההליך, אין צו להוצאות וכל צד
יישא בהוצאותיו.

5

6 ניתן היום, כ"ח אב תשע"ו, 01 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

7

עמית יריב, שופט

8

9